НА СТОРОЖІ

Сплять в кошарі вівці на горі,
а в колибі чорні вівчарі,
пси лежать довкола огорожі
на сторожі.

Догоряє ватра, мріє дим,
віє холодом з ярів твердим...
Пес піднявсь і на життя собаче
тихо плаче.

Ти чого так гірко затужив,
що свій вік у наймах прослужив?
Виє пес: "Служив і за заслугу
маю ту-гу-у!"

Не сумуй, що в наймах вік провів!
Дбав же ти про вівці й баранів...
Плаче пес: "Шкода на ту опіку
мого ві-ку-у!"

Яр вторує, і ліси шумлять,
плаче пес, а вівці тихо сплять
без журби про долю їх старого
вартового...

Підкладу я ще до ватри дров,
най зогрію захололу кров.
Над горою суне біла хмара,
спить кошара...